

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2017. gada 4. maijā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 27. pants — *Lis pendens* — Tiesa, kurā pirmajā celta prasība — 30. panta 1. punkts — “Dokumenta par lietas ierosināšanu” vai “ekvivalenta dokumenta” jēdziens — Pieteikums par tiesu ekspertīzi, lai pirms tiesvedības saglabātu vai konstatētu pierādījumu par faktiem, kas varētu būt pamats vēlākai prasībai tiesā

Lieta C-29/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landgericht Stralsund* (Štrālzundes apgabaltiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 8. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 18. janvārī, tiesvedībā

HanseYachts AG

pret

Port D’Hiver Yachting SARL,

Société Maritime Côte D’Azur,

Compagnie Generali IARD SA.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], A. Ross [*A. Rosas*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente) un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts H. Saugmandsgors Ēe [*H. Saugmandsgaard Øe*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *HanseYachts AG* vārdā – *O. Hecht, Rechtsanwalt,*

— *Port D’Hiver Yachting SARL* vārdā – *J. Bauerreis, Rechtsanwalt,*

— *Société Maritime Côte D’Azur* vārdā – *A. Fischer, Rechtsanwältin,*

* Tiesvedības valoda – vācu.

— *Compagnie Generali IARD SA* vārdā – *C. Tendil*, prezidents, kam palīdz *J. Laborde, Rechtsanwalt*,
— Eiropas Komisijas vārdā – *M. Heller* un *M. Wilderspin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 26. janvāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 30. panta 1. punktu Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *HanseYachts AG* un *Port D'Hiver Yachting SARL, Société Maritime Côte d'Azur* (turpmāk tekstā – “*SMCA*”) un *Compagnie Generali IARD SA* (turpmāk tekstā – “*Generali IARD*”) par negatīva fakta konstatēšanu, proti, par to, ka *HanseYachts* nav atbildīga par *SMCA* pieprasīto kaitējuma atlīdzību.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas Nr. 44/2001 preambulas 15. apsvēruma ir formulēts šādi:

“Tiesvedības saskaņotas norises interesēs ir jāsamazina paralēlas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka divās dalībvalstīs nepieņem nesavienojamus spriedumus. Ir jāparedz skaidrs un iedarbīgs mehānisms, lai izšķirtu *lis pendens* lietas un saistītas darbības un novērstu problēmas, ko izraisa valstu atšķirības attiecībā uz dienu, kad prasību uzskata par celtu. Šīs regulas nolūkā minētā diena būtu jānosaka autonomi.”

- 4 Šīs regulas II nodaļā “Jurisdikcija” ir 2. iedaļa “Īpašā jurisdikcija”. Tajā ir šīs regulas 5. pants, kurā paredzēts:

“Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, citā dalībvalstī var iesūdzēt:

- 1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;
b) šā noteikuma mērķiem un ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:

— preču iegādes gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu preces tika piegādātas vai bija jāpiegādā,

— [..]

[..]

- 3) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu;

[..].”

- 5 Minētās II nodaļas 7. iedaļā “Vienošanās par jurisdikciju” ir tostarp Regulas Nr. 44/2001 23. pants, kura 1. punktā ir noteikts:

“Ja puses, no kurām vienai vai vairākām domicils ir kādā dalībvalstī, ir vienojušās par to, ka tiesai vai tiesām kādā dalībvalstī ir jurisdikcija izskatīt jebkādus strīdus, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar noteiktām tiesiskām attiecībām, tad jurisdikcija ir šai tiesai vai tiesām. Tā ir izņēmuma jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušās citādi. [..]”

- 6 Minētās II nodaļas 9. iedaļā “*Lis pendens* un saistītas prasības” ir šīs regulas 27.–30. pants. Atbilstoši tās 27. pantam:

“1. Ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība.

2. Ja ir konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā ir celta prasība, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā ir celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesai.”

- 7 Šīs regulas 30. pantā noteikts:

“Šajā iedaļā uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

1) laikā, kad dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam, vai

[..].”

Francijas tiesību akti

- 8 *Code de procédure civile* [Civilprocesa kodeksa] 1. grāmatā ir VII sadaļa “Pierādījumu gūšana tiesā”. Tās apakšsadaļā “Pierādījumu savākšanas pasākumi” ir 145. pants, kurā paredzēts:

“Ja pirms tiesvedības uzsākšanas pastāv attaisnojošs iemesls saglabāt vai konstatēt pierādījumu, no kura var būt atkarīgs strīda risinājums, pēc attiecīgās personas lūguma prasības pieteikumā vai pieteikumā par pagaidu noregulējumu var tikt noteikti tiesību aktos paredzētie pierādījumu savākšanas pasākumi.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 9 No lēmuma par prejudiciāla jautājuma uzdošanu un no Tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka *HanseYachts*, sabiedrība ar juridisko adresi Greifswaldē [Greifswald] (Vācija), nodarbojas ar motorlaivu un buru laivu būvniecību un tirdzniecību. *Port D’Hiver Yachting* ir sabiedrība, kas nodarbojas ar laivu tirdzniecību, un tās juridiskā adrese ir Francijā.
- 10 Saskaņā ar 2010. gada 14. aprīļa līgumu *HanseYachts* pārdeva *Port d’Hiver Yachting* motorlaivu *Fjord 40 Cruiser*. Šo laivu 2010. gada 18. maijā *Port D’Hiver* piegādāja Greifswaldē, kas atrodas *Landgericht Stralsund* (Štrālzundes apgabaltiesa) teritoriālajā apgabalā. Pēc tam tā tika transportēta uz Franciju un 2010. gada 30. aprīlī tālākpārdota šajā valstī reģistrētai sabiedrībai *SMCA*.

- 11 2011. gada 1. augustā *HanseYachts* un *Port d'Hiver Yachting* noslēdza izplatīšanas līgumu, kurā bija iekļauts noteikums par jurisdikcijas noteikšanu Greifswaldes tiesām un Vācijas tiesību akti noteikti kā piemērojamās materiālās tiesības. Atbilstoši šā līguma 22. pantam ar to tika aizstātas visas starp šim līgumslēdzējiem pusēm iepriekš noslēgtās rakstveida vai mutvārdu vienošanās.
- 12 Kad 2011. gada augustā vienā no laivas motoriņiem tika atklāts bojājums, *SMCA* iesniedza *tribunal de commerce de Marseille* [Marseļas komercietiesā] (Francija) pieteikumu par pagaidu noregulējumu, lai pirms tiesvedības uzsākšanas lūgtu tiesu ekspertīzes atzinumu saskaņā ar *code de procédure civile* [Civilprocesa kodeksa] 145. pantu, un par to *Port d'Hiver Yachting* 2011. gada 22. septembrī tika izsniegts paziņojums. Pieteikums tika izsniegts arī *Volvo Trucks France SAS* kā motora ražotājam. 2012. gadā *Generali IARD* iestājās lietā kā *Port d'Hiver Yachting* apdrošinātāja. *HanseYachts* 2013. gadā arī tika iesaistīta procedūrā kā attiecīgās laivas ražotāja.
- 13 *Tribunal de commerce de Marseille* [Marseļas komercietiesas] ieceltais eksperts savu ziņojumu iesniedza 2014. gada 18. septembrī.
- 14 2015. gada 15. janvārī *SMCA* cēla prasību *tribunal de commerce de Toulon* [Tulonas komercietiesā] (Francija) pret *Port d'Hiver Yachting*, *Volvo Trucks France* un *HanseYachts*, lūdzot atlīdzināt kaitējumu, kas, pēc tās apgalvojumiem, tai bija nodarīts, kā arī atlīdzināt tai tiesu ekspertīzes radītās izmaksas. Pret *HanseYachts* vērstā prasība tiesā bija pamatota ar ražotāja garantiju slēptiem trūkumiem.
- 15 Pirms prasības celšanas *tribunal de commerce de Toulon* [Tulonas komercietiesā], bet pēc pieteikuma par pagaidu noregulējumu iesniegšanas *tribunal de commerce de Marseille* [Marseļas komercietiesā] 2014. gada 21. novembrī *HanseYachts* vērsās *Landgericht Stralsund* [Štrālzundes apgabaltiesā] ar prasību par negatīva fakta konstatēšanu, lai tiktu nospriests, ka *Port D'Hiver Yachting*, *SMCA* un *Generali IARD* nav nekādu prasījumu pret to minētās laivas sakarā.
- 16 Tā kā atbildētājas pamatlietā ir norādījušas iebildi par *lis pendens* atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 27. pantam, iesniedzējtiesa šaubās, vai, ņemot vērā šīs regulas 30. panta noteikumus, tai ir jāaptur tiesvedība kā tiesai, kurā prasība celta kā otrajā, līdz tiek konstatēta *tribunal de commerce de Toulon* [Tulonas komercietiesas], kas esot tiesa, kurā pirmajā ir celta prasība, starptautiskā jurisdikcija, vai arī tā var turpināt izskatīt pamatprasības pamatotību kā tiesa, kurā pirmajā ir celta prasība. Šajā ziņā tā uzskata, ka tās lēmums ir atkarīgs no tā, vai dokuments, ar kuru ir uzsākta pierādījumu nodrošināšanas procedūra *tribunal du commerce de Marseille* [Marseļas komercietiesā], ir “dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments” Regulas Nr. 44/2001 30. panta 1. punkta izpratnē, vai tomēr šāda kvalifikācija attiecas vienīgi uz dokumentu, ar kuru tika uzsākta tiesvedība *tribunal de Toulon* [Tulonas tiesā].
- 17 Iesniedzējtiesa uzskata, ka ir izpildīti Regulas Nr. 44/2001 27. panta 1. punkta piemērošanas nosacījumi, jo prasība, kas ir celta *tribunal de commerce de Toulon* [Tulonas Komercietiesā] un tiesvedība, kas norisinās iesniedzējtiesā, ir starp vienām un tām pašām pusēm un par vienu un to pašu priekšmetu un vienu un to pašu pamatu. Tā uzsver, ka no Tiesas judikatūras, īpaši no 2012. gada 25. oktobra sprieduma *Folien Fischer* un *Fofitec* (C-133/11, EU:C:2012:664, 42. un nākamie punkti), kā arī no 2013. gada 19. decembra sprieduma *Nipponkoa Insurance* (C-452/12, EU:C:2013:858, 41. un nākamie punkti) izriet, ka tas, ka pamatprasības pamatā ir prasība atzīt negatīvu faktu, neliedz konstatēt *lis pendens* situāciju.
- 18 Kā uzskata *Landgericht Stralsund* (Štrālzundes apgabaltiesa), tā kā pieteikums par tiesu ekspertīzi pirms tiesvedības, kas paredzēts Francijas tiesībās, un tai sekojošā prasība pēc būtības veido vienu veselumu, pamatprasības celšana ir jau esoša pušu strīda risinājuma turpinājums. Tādēļ tā uzskata, ka Francijas tiesas bija pirmās, kurās celta prasība par strīdu starp tām pašām pusēm un par to pašu priekšmetu un par to pašu pamatu, par kādu ir celta prasība tajā.

- 19 Regulas Nr. 44/2001 30. panta formulējums, atbilstoši kuram tiek uzskatīts, ka prasība ir celta tiesā, ja tiek iesniegts ne tikai “dokuments, ar ko celta prasība”, bet arī “līdzvērtīgs dokuments”, kā uzskata iesniedzējtiesa, ir pamatojums šo pantu interpretēt plaši tādā ziņā, ka pieteikums par tādu neatkarīgu pierādījumu nodrošināšanas procedūru, kas ir uzsākta, pamatojoties uz *code de procédure civile* 145. pantu, varot tikt uzskatīts par dokumentam, ar ko celta prasība, līdzvērtīgu dokumentu.
- 20 Šādos apstākļos *Landgericht Stralsund* (Štrālzundes apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Ja dalībvalsts procesuālajās tiesībās ir paredzēta patstāvīga pierādījumu nodrošināšanas procedūra, kurā pēc tiesas rīkojuma tiek saņemts eksperta atzinums – “Francijas tiesībās paredzētā *expertise judiciaire*”, un ja attiecīgajā dalībvalstī šāda patstāvīga pierādījumu nodrošināšanas procedūra tiek veikta un pēc tam tajā pašā dalībvalstī starp tiem pašiem lietas dalībniekiem tiek uzsākta tiesvedība [pēc būtības], kas balstīta uz patstāvīgā pierādījumu nodrošināšanas procesā gūtajiem rezultātiem:

vai šādā gadījumā dokuments, uz kura pamata tikusi ierosināta patstāvīga pierādījumu nodrošināšanas procedūra, ir “dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments” Regulas Nr. 44/2001 30. panta 1. punkta izpratnē? Vai arī tikai dokuments, uz kura pamata tikusi ierosināta tiesvedība, ir kvalificējams kā “dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments”?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 21 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 44/2001 27. panta 1. punkts un 30. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka *lis pendens* gadījumā par datumu, kurā uzsākta tiesvedība, lai panāktu pierādījumu savākšanu pirms tiesvedības vispār, var tikt uzskatīts datums, kurā “tiek uzskatīts, ka prasība ir celta” 30. panta 1. punkta izpratnē tiesā, kurai ir lūgts lemt par prasību pēc būtības, kas ir celta tajā pašā dalībvalstī šī pasākuma rezultātā.
- 22 Vispirms ir jānorāda, ka Regula Nr. 44/2001 ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regulu (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) ir atcelta. Tomēr pēdējā minētā regula atbilstoši tās 81. pantam ir piemērojama tikai no 2015. gada 10. janvāra. Tā rezultātā lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu par *HanseYachts* 2014. gada 21. novembrī celto prasību ir jāizskata, ņemot vērā Regulu Nr. 44/2001.
- 23 Turklāt ir jākonstatē, ka Tiesai nav uzdots jautājums par iesniedzējtiesas un *tribunal de commerce de Toulon* [Tulonas Komerctiesas] starptautisko jurisdikciju, neraugoties uz to, ka iesniedzējtiesa ir sniegusi precizējumus šajā sakarā. Šajā gadījumā, lai gan Vācijas tiesas starptautisko izņēmuma jurisdikciju atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 23. pantam, šķiet, *HanseYachts* ir pieņēmusi, iesniedzējtiesa apstiprina, ka tās starptautiskā jurisdikcija ir rodama Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punktā, un uzskata, ka nekāda Vācijas tiesu izņēmuma jurisdikcija neliedz uzsākt tiesvedību *tribunal de commerce de Toulon* [Tulonas Komerctiesā], jo Francijas tiesu starptautiskā jurisdikcija savukārt ir rodama šīs regulas 5. panta 3. punktā.
- 24 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai tikai valsts tiesa, kura iztiesā strīdu un kurai ir jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas nolēmumu, ņemot vērā lietas īpatnības, var noteikt, cik nepieciešams ir prejudiciālais nolēmums šīs tiesas sprieduma taisīšanai un cik piemēroti ir Tiesai uzdotie jautājumi (spriedums, 2014. gada 27. februāris, *Cartier parfums-lunettes* un *Axa Corporate Solutions assurances*, C-1/13, EU:C:2014:109, 25. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Tādēļ Tiesai uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, neskarot jautājumu par iesniedzējtiesas starptautisko jurisdikciju.

- 25 Regulas Nr. 44/2001 II nodaļas 9. iedaļā “*Lis pendens* un saistītas prasības” ir šīs regulas 27.–30. pants. Šajā iedaļā pareizas tiesvedības interesēs Eiropas Savienībā ir mēģināts cik vien iespējams samazināt paralēlas tiesvedības iespēju dažādu dalībvalstu tiesās un izvairīties no tā, ka tiek pasludināti nesavienojami nolēmumi.
- 26 No Regulas Nr. 44/2001 27. panta 1. punkta formulējuma izriet, ka *lis pendens* situācija ir tad, ja par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ir celtas prasības dažādu dalībvalstu tiesās.
- 27 Iesniedzējtiesa uzskata, ka *lis pendens* situācija pastāv starp tās izskatāmo lietu un lietu, ko izskata *tribunal de commerce de Toulon* [Tulonas Komerctiesā]. Tā precizē, ka tās pienākums apturēt lietas izskatīšanu kā tiesai, kurā otrajā celta prasība, pastāvot tikai tad, ja prasība pēc būtības, kas celta *tribunal de commerce de Toulon* [Tulonas Komerctiesā], būtu jāuzskata par tādu, kas sākusies no pierādījumu nodrošināšanas procedūras, kas uzsākta *tribunal de commerce de Marseille* [Marseļas Komerctiesā].
- 28 Vispirms ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 44/2001 27. pantā paredzētais mehānisms *lis pendens* gadījumu atrisināšanai ir objektīvs un automātisks un tas balstās uz hronoloģisko secību, kādā prasības ir celtas tiesās (skat. šajā ziņā spriedumu, 2015. gada 22. oktobris, *Aannemingsbedrijf Aertssen un Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Šādā kontekstā minētās regulas 30. pantā vienvēidīgi un autonomi ir noteikts datums, kurā šīs regulas II nodaļas 9. iedaļas, kas attiecas uz *lis pendens*, un īpaši tās 27. panta piemērošanas nolūkos ir uzskatāms, ka tiesā ir celta prasība (spriedums, 2015. gada 22. oktobris, *Aannemingsbedrijf Aertssen un Aertssen Terrassements*, C-523/14, EU:C:2015:722, 57. punkts). Atbilstoši minētā 30. panta 1. punktam, kuru lūdz interpretēt iesniedzējtiesa, prasība ir celta laikā, kad dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar nosacījumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu [paziņošanu un] izsniegšanu atbildētājam.
- 30 No Regulas Nr. 44/2001 preambulas 15. apsvēruma izriet, ka šī panta mērķis ir tostarp novērst problēmas, ko izraisa valstu atšķirības attiecībā uz dienu, kad prasība tiek uzskatīta par celtu; minētā diena būtu jānosaka autonomi. Turklāt, kā to norāda ģenerālvokāts secinājumu 67. punktā, no projekta pirms regulas pieņemšanas, īpaši no Priekšlikuma Padomes Regulai (EK) par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi civillietās un komercietās [COM (1999) 348, galīgā redakcija], izriet, ka galvenais 30. panta mērķis ir mazināt tiesisko nenoteiktību, ko izraisījusi liela noteikumu daudzveidība, kura pastāvēja dalībvalstīs, lai noteiktu prasības tiesā celšanas datumu, paredzot materiāltiesisku normu, kas ļauj noteikt šo datumu vienkārši un vienvēidīgi.
- 31 Šajā gadījumā no *code de procédure civile* [Civilprocesa kodeksa] 145. panta izriet, ka saskaņā ar Francijas tiesībām, ja pirms tiesvedības uzsākšanas pastāv attaisnojošs iemesls saglabāt vai konstatēt pierādījumu, no kura var būt atkarīgs strīda risinājums, pēc attiecīgās personas lūguma prasības pieteikumā vai pieteikumā par pagaidu noregulējumu var tikt noteikti tiesību aktos paredzētie pierādījumu savākšanas pasākumi. Starp šiem pasākumiem ir tostarp tiesu ekspertīze.
- 32 Šis pants skaidri norāda, ka attiecīgais pieteikums par pierādījumu savākšanas pasākumu ir iesniegts “pirms tiesvedības uzsākšanas”. Atbildot uz Tiesas uzdotajiem jautājumiem par procesa organizatoriskajiem pasākumiem, kas noteikti, piemērojot Tiesas Reglamenta 61. panta 1. punktu, Francijas valdība norādīja vispirms, ka *code de procédure civile* [Civilprocesa kodeksa] 145. panta formulējums parāda uz tā pamata noteikto pierādījumu savākšanas pasākumu autonomiju attiecībā uz tiesvedību pēc būtības starp tām pašām pusēm, jo tie ir jālūdz “pirms tiesvedības uzsākšanas”. Turklāt, kā uzskata šī valdība, uz *code de procédure civile* [Civilprocesa kodeksa] 145. panta pamata izteikts pieteikums tiek izskatīts atsevišķā tiesvedībā no iespējamās tiesvedības pēc būtības. Visbeidzot šī valdība uzsver, ka tiesa, kurā prasība celta, pamatojoties uz *code de procédure civile* [Civilprocesa kodeksa] 145. pantu, beidz izskatīt lietu, izdodot rīkojumu par lūgto pierādījumu savākšanas pasākumu.

- 33 No *code de procédure civile* [Civilprocesa kodeksa] 145. panta interpretācijas, kā to izklāsta Francijas valdība, izriet, ka, lai gan var būt saikne starp tiesu, kurā prasība celta atbilstoši šim pantam, un tiesu, kura izskata lietu pēc būtības, kuras perspektīvā tika izdots rīkojums par pierādījumu savākšanas pasākumu, tomēr nemainīgs paliek tas, ka šāda pierādījumu vākšanas procedūra nav atkarīga no tiesvedības pēc būtības, kura attiecīgā gadījumā var tikt uzsākta pēc tam.
- 34 Tomēr ir jāprecizē, ka valsts tiesai ir jāvērtē, vai šis pants ir šādi interpretējams, jo atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Tiesai nav kompetences interpretēt dalībvalsts tiesības (it īpaši skat. spriedumu, 2012. gada 13. decembris, *Caves Krier Frères*, C-379/11, EU:C:2012:798, 35. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 35 Ņemot vērā šo neatkarību un starp precīzo pārrāvumu starp pierādījumu vākšanas procedūru, no vienas puses, un iespējamo tiesvedību pēc būtības, no otras puses, Regulas Nr. 44/2001 30. pantā paredzētais jēdziens – dokumentam, ar ko celta prasība, “līdzvērtīgs dokuments” – ir jāinterpretē tādējādi, ka dokuments, ar ko tiek uzsākta pierādījumu nodrošināšanas procedūra, *lis pendens* situācijas novērtēšanai un pirmās tiesas, kurā celta prasība, noteikšanai šīs regulas 27. panta 1. punkta izpratnē nav uzskatāms arī par dokumentu, ar ko celta prasība tiesvedībā pēc būtības. Šāda interpretācija nebūtu saderīga ar minētā 30. panta 1. punkta mērķi, kas, kā tas ir izklāstīts šā sprieduma 30. punktā, ir ļaut vienkārši un vienveidīgi noteikt datumu, kurā prasība ir celta tiesā.
- 36 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 27. panta 1. punkts un 30. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka *lis pendens* gadījumā datums, kurā tikusi uzsākta procedūra, lai panāktu pierādījumu savākšanas pasākuma noteikšanu pirms tiesvedības uzsākšanas, nevar būt datums, kurā “uzskata, ka prasība ir celta” 30. panta 1. punkta izpratnē tiesā, kurai tiek lūgts lemt par prasību pēc būtības, kas ir tikusi celta šajā pašā dalībvalstī šā pasākuma rezultātā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 37 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 27. panta 1. punkts un 30. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka *lis pendens* gadījumā datums, kurā tikusi uzsākta procedūra, lai panāktu pierādījumu savākšanas pasākuma noteikšanu pirms tiesvedības uzsākšanas, nevar būt datums, kurā “uzskata, ka prasība ir celta” 30. panta 1. punkta izpratnē tiesā, kurai tiek lūgts lemt par prasību pēc būtības, kas ir tikusi celta šajā pašā dalībvalstī šā pasākuma rezultātā.

[Paraksti]